

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten

(2018/C 361/08)

Föredragande: Mark WEINMEISTER (DE–EPP), statssekreterare med ansvar för Europafrågor, delstaten Hessen

Referensdokument: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbeting)

COM(2017) 753 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 2, för in ett nytt skäl före 1998/83 skäl 6

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbeting)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>Minimikrav för väsentliga och förebyggande hälsorelaterade minimikvalitetsnormer och parametervärden för dricksvatten är nödvändiga för att fastställa de minimimål för miljökvalitet som ska uppnås i samband med andra bestämmelser och åtgärder på EU-nivå så att hållbar användning av dricksvatten kan garanteras och främjas. Det handlar framför allt om lämpliga vattenskyddsåtgärder för att säkerställa att yt- och grundvatten hålls rent.</i>

Motivering

Detta skäl består delvis av passager från de strukna skälen 5 och 8. Det är mycket viktigt att man styr påverkan av utsläppskällor i miljön från områden såsom avloppsvatten, industri och jordbruk som i olika utsträckning kan påverka vattenförekomsternas kvalitet genom att fastställa miljökvalitetsnormer i enlighet med principen om att förorenaren betalar och försiktighetsprincipen. Det som i slutändan är avgörande för omfattningen på utsläppen är i vilken utsträckning dricksvattenkvaliteten kommer att behöva garanteras på kort till lång sikt. En förvaltning av dricksvattenresurserna som främjar en "end-of-pipe"-lösning måste avvisas av hälsoskäl. Målet om dricksvatten kräver lämpliga strategier och åtgärder inom olika delar av miljön, vilket ligger i linje med bestämmelserna i artikel 7. WHO:s hälsorelaterade bedömning av parametervärdena bygger på en förebyggande hälsostrategi (se också nya skäl 16 – strykning av undantagen i artikel 9 i direktiv 98/83/EG), och genom allokering är dricksvattenförsörjningen tryggad under en begränsad tid utan nackdelar för hälsan. För övrigt upphävs denna förebyggande strategi i nya artikel 12.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 5

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Världshälsoorganisationens (WHO) regionala kontor för Europa har gjort en noggrann genomgång av förteckningen över parametrar och parametervärden i direktiv 98/83/EG för att fastställa om det finns behov av att anpassa den till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Mot bakgrund av resultaten av genomgången bör enteropatogener och <i>Legionella</i> kontrolleras, sex kemiska parametrar eller parametergrupper läggas till, och tre representativa hormonstörande ämnen beaktas med försiktighetsreferensvärden. För tre av de nya parametrarna bör parametervärden som är strängare än de som föreslås av WHO, men ändå realistiska, fastställas mot bakgrund av försiktighetsprincipen. För bly noterade WHO att halterna bör vara så låga som det är praktiskt rimligt, och för krom är WHO:s översyn av värdet ännu inte avslutad. För dessa båda parametrar bör därför en övergångsperiod på tio år tillämpas innan värdena blir strängare.	Världshälsoorganisationens (WHO) regionala kontor för Europa har gjort en noggrann genomgång av förteckningen över parametrar och parametervärden i direktiv 98/83/EG för att fastställa om det finns behov av att anpassa den till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Mot bakgrund av resultaten av genomgången bör enteropatogener och <i>Legionella</i> kontrolleras, nio kemiska parametrar eller parametergrupper läggas till, varav tre representativa hormonstörande ämnen, och de riktvärden som rekommenderas av WHO beaktas. För bly noterade WHO att halterna bör vara så låga som det är praktiskt rimligt, och för krom är WHO:s översyn av värdet ännu inte avslutad. För dessa båda parametrar bör därför en övergångsperiod på tio år tillämpas innan värdena blir strängare.

Motivering

I kommissionens förslag definieras inte begreppet "försiktighetsreferensvärden". Kommissionen förklarar vidare i punkt 5 i förslaget, under "Närmare redogörelse för hur WHO:s rekommendationer om parametrar och parametervärden för förslaget har beaktats", att det för de tre hormonstörande ämnena enligt WHO för närvarande inte finns några belägg för hälsorisker i samband med dricksvatten och att sådana risker är osannolika. Kommissionens fastställande av halterna för dessa tre ämnen är inte transparent och verkar inte vara vetenskapligt grundat. Det rekommenderas därför – vilket även är fullt motiverat med tanke på hälsokravet (dricksvatten) – att de riktvärden som WHO föreslår ska fastställas som parametervärden.

Ändringsrekommendation 3

För in de gamla skälen 1998/83 13 och 16 efter nya skäl 5

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>Parametervärdena baseras på tillgänglig vetenskaplig kunskap, baseras i allmänhet på Världshälsoorganisationens riktlinjer för kvaliteten på dricksvatten och beaktar även försiktighetsprincipen, och erbjuder därför en hög hälsoskyddsnivå.</i>

Motivering

De gamla skälen 13 och 16 bör bibehållas för entydiga uppgifter om parametervärdena. I samband med artikel 18 (Översyn av bilagorna) bör det för parametervärdena otvetydigt fastslås att de baseras på tillgänglig vetenskaplig kunskap och försiktighetsprincipen. Detta har samband med nya artikel 12 och dess punkt 3. Enligt denna måste medlemsstaterna i framtiden "automatiskt" betrakta varje bristande iakttagande av parametervärdena som en potentiell fara för människors hälsa. Såsom redan anges i ändringsrekommendation 1 bygger WHO:s hälsorelaterade bedömning av parametervärdena på en förebyggande hälsostrategi (se också nya skäl 16 – strykning av undantagen i artikel 9 i direktiv 98/83/EG) och inte på en omedelbar potentiell fara. Här finns det en motsägelse i förhållande till WHO.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 9

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Farobedömningen bör vara inriktad på att minska den reningsnivå som krävs för produktionen av dricksvatten, till exempel genom att minska orsakerna till förorening av vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten. I detta syfte bör medlemsstaterna identifiera faror och tänkbara föroreningskällor som hänger samman med dessa vattenförekomster och kontrollera föroreningar som de anser vara relevanta, exempelvis på grund av de identifierade farorna (t.ex. mikroplaster, nitrater, pesticider eller läkemedel som identifierats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG), på grund av deras naturliga förekomst i uttagsområdet (t.ex. arsenik) eller på grund av information från leverantörer (t.ex. ökning med avseende på en särskild parameter för råvatten). Dessa parametrar bör användas som markörer som utlöser åtgärder från behöriga myndigheter för att minska påverkan på vattenförekomster, såsom förebyggande eller mildrande åtgärder (inklusive forskning för att förstå hälsoeffekter när så behövs), för att skydda dessa vattenförekomster och åtgärda föroreningskällan, i samarbete med vattenleverantörerna och berörda aktörer.	Farobedömningen bör vara inriktad på att minska den reningsnivå som krävs för produktionen av dricksvatten, till exempel genom att minska orsakerna till förorening av vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten. I detta syfte bör medlemsstaterna identifiera faror och tänkbara föroreningskällor som hänger samman med dessa vattenförekomster och kontrollera föroreningar som de anser vara relevanta, exempelvis på grund av de identifierade farorna (t.ex. mikroplaster (partiklar med högt polymerinnehåll med storlek mellan 1 nm och 5 mm), nitrathalter, pesticider eller läkemedel som identifierats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG), på grund av deras naturliga förekomst i uttagsområdet (t.ex. arsenik) eller på grund av information från leverantörer (t.ex. ökning med avseende på en särskild parameter för råvatten). Dessa parametrar bör användas som markörer som utlöser åtgärder från behöriga myndigheter för att minska påverkan på vattenförekomster, såsom förebyggande eller mildrande åtgärder (inklusive forskning för att förstå hälsoeffekter när så behövs), för att skydda dessa vattenförekomster och åtgärda föroreningskällan, i samarbete med vattenleverantörerna och berörda aktörer. Därför bör medlemsstaterna införa lagar och föreskrifter som leder till att de lokala och regionala myndigheterna och vattenleverantörerna själva utvecklar verktyg för att bedöma konsekvenserna av investeringsbeslut. Effekterna av uttag och utsläppens påverkan på vattenförekomsterna bör vara de viktigaste referensfaktorerna för utformningen av enhetliga miljömodeller för prognoser och förvaltning som kan vara till nytta för att utvärdera de bästa villkoren (utöver de socioekonomiska aspekterna) för miljömässig hållbarhet när det gäller åtgärder i nät och anläggningar för att säkerställa lämpliga integrerade vattentjänster som beaktar de socioekonomiska förutsättningarna i de berörda områdena.

Motivering

Mikroplaster är en viktig föroreningskälla som medlemsstaterna bör övervaka. Ovan föreslås en definition som används av svenska naturvårdsverket. Det rekommenderas vidare att begreppet "nitrathalter" ska användas, eftersom det kemiskt sett bara finns "nitrat", medan man i detta sammanhang avser halterna.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 11

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
De parametervärden som används för att bedöma dricksvattnets kvalitet måste iakttas på den punkt där dricksvattnet görs tillgängligt för konsumenten. Kvaliteten på dricksvattnet kan påverkas av fastighetsinstallationerna. WHO noterar att <i>Legionella</i> är den vattenburna patogen som orsakar störst hälsoproblem i unionen. Den sprids via varmvattensystem genom inandning, exempelvis vid duschning. Den är därför tydligt kopplad till fastighetsinstallationerna. Eftersom införandet av en ensidig skyldighet att kontrollera alla privata och offentliga lokaler med avseende på denna patogen skulle leda till orimligt höga kostnader, är en riskbedömning av fastighetsinstallationer ett lämpligare sätt att hantera frågan. Dessutom bör potentiella risker som härrör från produkter och material i kontakt med dricksvatten beaktas vid riskbedömningen av fastighetsinstallationer. Riskbedömningen av fastighetsinstallationer bör därför bland annat vara inriktad på kontroll av prioriterade lokaler, bedömning av de risker som härrör från fastighetsinstallationerna och relaterade produkter och material, och kontroll av byggprodukter i kontakt med dricksvatten på grundval av deras prestandadeklaration i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011. Den information som avses i artiklarna 31 och 33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ska också tillhandahållas tillsammans med prestandadeklarationen. På grundval av denna bedömning bör medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa, bland annat, att lämpliga kontroll- och förvaltningsåtgärder (t.ex. i händelse av sjukdomsutbrott) vidtas i enlighet med WHO:s riktlinjer, och att migrering av ämnen från byggprodukter inte utgör någon fara för människors hälsa. Om åtgärderna skulle innebära begränsningar för den fria rörligheten för produkter och material i unionen måste dessa begränsningar, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 305/2011, vara väl motiverade och proportionella och inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av handeln mellan medlemsstaterna.	De parametervärden som används för att bedöma dricksvattnets kvalitet måste iakttas på den punkt där dricksvattnet görs tillgängligt för konsumenten. Kvaliteten på dricksvattnet kan påverkas av fastighetsinstallationerna. WHO noterar att <i>Legionella</i> är den vattenburna patogen som orsakar störst hälsoproblem i unionen. Den sprids via varmvattensystem genom inandning, exempelvis vid duschning. Den är därför tydligt kopplad till fastighetsinstallationerna. Eftersom införandet av en ensidig skyldighet att kontrollera alla privata och offentliga lokaler med avseende på denna patogen skulle leda till orimligt höga kostnader, är en riskbedömning av fastighetsinstallationer ett lämpligare sätt att hantera frågan. Dessutom bör potentiella risker som härrör från produkter och material i kontakt med dricksvatten beaktas vid riskbedömningen av fastighetsinstallationer. Riskbedömningen av fastighetsinstallationer bör därför bland annat vara inriktad på kontroll av prioriterade lokaler, bedömning av de risker som härrör från fastighetsinstallationerna och relaterade produkter och material, och kontroll av ämnen som avges i dricksvatten av produkter och material.

Motivering

Det rekommenderas att för produkter och material inte föreskriva en kontroll av de ämnen som avges i dricksvatten genom en ordning enligt förordning (EU) nr 305/2011 (byggproduktförordningen). Fastställandet av parameterkriterier och parametervärden för migration till dricksvatten av ämnen från byggprodukter utgör hälsokrav, och enligt byggproduktförordningen finns det för närvarande inga harmoniserade normer för provningskriterier och prestanda för hälsokrav, utan enbart en deklaration. Prestandadeklarationer för nivåer och klasser kan inte utarbetas och läggas fram just för tillverkarna. I samband med en möjlig CE-märkning eller för CE-märkta byggprodukter som släppts ut på marknaden framgår det dessutom inte av prestandadeklarationen (t.ex. i fråga om mekanisk hållfasthet) om det föreligger någon fara för människors hälsa till följd av migration av ämnen till dricksvattnet. Utöver byggprodukter kan även andra material avge ämnen i vattnet. Byggproduktförordningens lämplighet är därför begränsad, och alla material bör provas och regleras. Verifierade uppgifter om migration av ämnen från produkter till dricksvatten föreligger emellertid genom det system som fyra medlemsstater enats om (4MS) och som erbjuder en beprövad och anmäld grund för införandet av en enhetlig EU-ordning för provning och bedömning av material och produkter som kommer i kontakt med dricksvatten. Man bör eftersträva att i framtiden förankra dessa hygienkrav och andra direkt berörda krav i dricksvattendirektivet. I 4MS-initiativet deltar utöver Tyskland även Frankrike, Nederländerna och Storbritannien. Se även ändringsrekommendationerna 13 och 14 till artikel 10.1 c.

Ändringsrekommendation 6

Skäl 12

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Bestämmelserna i direktiv 98/83/EG om kvalitetssäkring av beredning, utrustning och material har inte varit tillräckliga för att komma till rätta med hinder på den inre marknaden när det gäller fri rörlighet för byggprodukter i kontakt med dricksvatten. Produktgodkännande sker fortfarande på nationell nivå, med olika krav i olika medlemsstater. Detta gör det svårt och kostsamt för tillverkarna att marknadsföra sina produkter i hela unionen. Avlägsnande av tekniska hinder kan endast uppnås genom att harmoniserade tekniska specifikationer fastställs för byggprodukter i kontakt med dricksvatten i enlighet med förordning (EU) nr 305/2011. Förordningen gör det möjligt att ta fram EU-standarder som harmoniserar bedömningsmetoderna för byggprodukter i kontakt med dricksvatten och att fastställa tröskelvärden och klasser i förhållande till prestandanivån för en väsentlig egenskap. I detta syfte har en begäran om standardisering som uttryckligen kräver standardiseringsarbete avseende hygien och säkerhet för produkter och material i kontakt med dricksvatten i enlighet med förordning (EU) nr 305/2011 tagits med i 2017 års arbetsprogram för standardisering, och en standard ska utfärdas senast 2018. Offentliggörandet av den harmoniserade standarden i Europeiska unionens officiella tidning kommer att säkerställa ett rationellt beslutsfattande för utsläppande eller tillhandahållande på marknaden av säkra byggprodukter i kontakt med dricksvatten. Följaktligen bör bestämmelserna om utrustning och material i kontakt med dricksvatten strykas, delvis ersättas med bestämmelser avseende riskbedömningen av fastighetsinstallationer och kompletteras med relevanta harmoniserade standarder i enlighet med förordning (EU) nr 305/2011.</i>	

Motivering

Eftersom förordning (EU) nr 305/2011 inte harmoniserar det grundläggande kravet om hygien och hälsa (punkt 3 e i bilaga I) för produkter vad gäller produkt- och provningsstandarder, och därmed inte harmoniserar prestandauppgifterna för ämnen som avges i dricksvatten, finns det tillräckliga skäl att avstå från en ordning enligt förordning (EU) nr 305/2011 för att förebygga risker för människors hälsa (se även artikel 10.1 c). Ett tidigare försök att harmonisera standarderna har redan misslyckats. Som lösning rekommenderas det att fastställa direkta hygienkrav i dricksvattendirektivet. Se även ändringsrekommendationerna 13 och 14 till artikel 10.1 c.

Ändringsrekommendation 7

Skäl 15

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Om direktivets normer inte iakttas bör den berörda medlemsstaten omedelbart utreda orsaken till detta och säkerställa att nödvändiga åtgärder vidtas så snart som möjligt för att återställa vattnets kvalitet. Om vattenförsörjningen utgör en potentiell fara för människors hälsa bör tillhandahållande av sådant vatten förbjudas eller dess användning begränsas. Det är dessutom viktigt att klargöra att om minimikraven för värden för mikrobiologiska och kemiska parametrar inte uppfylls, bör medlemsstaterna automatiskt betrakta detta som en potentiell fara för människors hälsa. Om avhjälpande åtgärder är nödvändiga för att återställa dricksvattnets kvalitet bör, i enlighet med artikel 191.2 i fördraget, åtgärder som avhjälpas problemet vid källan prioriteras.	Om direktivets normer inte iakttas bör den berörda medlemsstaten omedelbart utreda orsaken till detta och säkerställa att nödvändiga åtgärder vidtas så snart som möjligt för att återställa vattnets kvalitet. Om vattenförsörjningen utgör en potentiell fara för människors hälsa bör tillhandahållande av sådant vatten förbjudas eller dess användning begränsas. Det är dessutom viktigt att klargöra att om minimikraven för värden för mikrobiologiska och kemiska parametrar inte uppfylls, kan medlemsstaterna i enskilda fall betrakta detta som en potentiell fara för människors hälsa. Om avhjälpande åtgärder är nödvändiga för att återställa dricksvattnets kvalitet bör, i enlighet med artikel 191.2 i fördraget, åtgärder som avhjälpas problemet vid källan prioriteras.

Motivering

Det rekommenderas inte att automatiskt bedöma överskridna parametervärden som en potentiell fara för människors hälsa. Såsom redan anges i ändringsrekommendation 1 bygger nämligen WHO:s hälsorelaterade bedömning av parametervärdena på en förebyggande hälsostrategi (se också nya skäl 16 – strykning av undantagen i artikel 9 i direktiv 98/83/EG) och inte på en omedelbar potentiell fara, vilket bör betraktas som en motsägelse i sig. Dessutom innebär detta svårigheter i kommunikationen med konsumenterna och leder till ökad oro och minskat förtroende bland dem. Detta kan snarare komma att främja en högre konsumtion av buteljerat vatten i framtiden. Detta skulle stå i strid med avsikten i förslaget till direktiv. Det föreslås att strykningen av artikel 9 "Undantag" i direktiv 98/83/EG ska dras tillbaka.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 2.3, 2.4, 2.5, 2.6 och 2.9

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. <i>vattenleverantör</i> : en enhet som tillhandahåller minst 10 m ³ dricksvatten per dag i genomsnitt.	3. <i>vattenleverantör</i> : en avgränsbar enhet som tillhandahåller minst 10 m ³ dricksvatten per dag i genomsnitt.
4. <i>liten vattenleverantör</i> : en vattenleverantör som tillhandahåller mindre än 500 m ³ per dag eller försörjer mindre än 5 000 personer.	4. <i>liten vattenleverantör</i> : en avgränsbar vattenleverantör som tillhandahåller mindre än 500 m ³ per dag eller försörjer mindre än 50 000 personer.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
5. stor vattenleverantör: en vattenleverantör som tillhandahåller minst 500 m³ per dag eller försörjer minst 5 000 personer. 6. <i>mycket stor</i> vattenleverantör: en vattenleverantör som tillhandahåller minst 5 000 m³ per dag eller försörjer minst 50 000 personer. 7. <i>prioriterade lokaler</i>: stora lokaler med många användare som kan exponeras för vattenrelaterade risker, såsom sjukhus, vårdinrättningar, byggnader med inkvarteringsmöjlighet, kriminalvårdsanstalter och campingplatser, som identifieras av medlemsstaterna. 8. <i>utsatta och marginaliserade grupper</i>: personer som är isolerade från samhället till följd av diskriminering eller bristande tillgång till rättigheter, resurser eller möjligheter, och som är mer utsatta för flera olika potentiella risker avseende hälsa, säkerhet, brist på utbildning, deltagande i skadliga aktiviteter eller andra risker än övriga grupper i samhället.	5. medelstor vattenleverantör: en avgränsbar vattenleverantör som tillhandahåller minst 500 m³ per dag eller försörjer 50 000–500 000 personer. 6. stor vattenleverantör: en avgränsbar vattenleverantör som tillhandahåller minst 1 250 m³ per dag eller försörjer 500 000–1 500 000 personer. 7. <i>mycket stor</i> vattenleverantör: en avgränsbar vattenleverantör som tillhandahåller minst 5 000 m³ per dag eller försörjer minst 1 500 000 personer. 8. <i>prioriterade lokaler</i>: stora lokaler med många användare som kan exponeras för vattenrelaterade risker, såsom sjukhus, vårdinrättningar, byggnader med inkvarteringsmöjlighet, kriminalvårdsanstalter och campingplatser, som identifieras av medlemsstaterna. 9. <i>utsatta och marginaliserade grupper</i>: personer som är isolerade från samhället till följd av diskriminering eller bristande tillgång till rättigheter, resurser eller möjligheter, och som är mer utsatta för flera olika potentiella risker avseende hälsa, säkerhet, brist på utbildning, deltagande i skadliga aktiviteter eller andra risker än övriga grupper i samhället. 10. en enskild vattentäkt som tillhandahåller mindre än 10 m³ per dag i genomsnitt eller försörjer mindre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet.

Motivering

Det behövs en mellankategori för stora vattenleverantörer som försörjer 500 000–1 500 000 personer. I punkterna 3–6 rekommenderas det att inrikta sig på vattentäkter som utgör självständiga och därmed avgränsbara enheter. Med detta avses nämligen inte en vattenleverantörs utspridda, inte sammanhängande vattentäkter. Eftersom vattentäkter som tillhandahåller mindre än 10 m³ per dag eller försörjer mindre än 50 personer definieras i artikel 3.2 b, rekommenderas det för fullständighetens skull att denna definition ska införas i artikel 2.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 5.1

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska för parametrarna i bilaga I fastställa värden som ska gälla för dricksvatten, och dessa får inte vara mindre stränga än de värden som anges i bilagan.	Medlemsstaterna ska för parametrarna i bilaga I fastställa värden som ska gälla för dricksvatten, och dessa får inte vara mindre stränga än de värden som anges i bilagan. För indikatorparametrarna i del C i bilaga I får värdena enbart användas som vägledande referensvärden och endast för att fullgöra skyldigheterna enligt artikel 12.

Motivering

Indikatorparametrarna i del C i bilaga I till direktiv 98/83/EG stryks i förslaget till direktiv med motiveringen att de inte har någon relevans för hälsan. Lukt och smak bör dock betraktas som hygienkrav för kvaliteten på vattnet och påverkar acceptansen för kranvatten.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 7.1

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska säkerställa att leveranser, beredning och distribution av dricksvatten omfattas av en riskbaserad metod som består av följande delar:	Medlemsstaterna ska säkerställa att leveranser, beredning och distribution av dricksvatten omfattas av en lämplig, proportionell och lokalt relevant riskbaserad metod, i enlighet med WHO:s riktlinjer för dricksvattenkvalitet och standarden EN 15975–2 , som består av följande delar:
a) En farobedömning av vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten, i enlighet med artikel 8.	a) En farobedömning av vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten, i enlighet med artikel 8.
b) En försörjningsriskbedömning utförd av vattenleverantörer i syfte att kontrollera kvaliteten på det vatten som de levererar, i enlighet med artikel 9 och del C i bilaga II.	b) En försörjningsriskbedömning utförd av vattenleverantörer i syfte att kontrollera kvaliteten på det vatten som de levererar, i enlighet med artikel 9 och del C i bilaga II.
c) En riskbedömning av fastighetsinstallationer, i enlighet med artikel 10.	c) En riskbedömning av fastighetsinstallationer, i enlighet med artikel 10.
	Medlemsstaterna ska säkerställa en tydlig och balanserad ansvarsfördelning för faro- och riskbedömning när det gäller vattenleverantörer, med beaktande av nationella institutionella och rättsliga ramar och subsidiaritetsprincipen.

Motivering

För att se till att en riskbaserad metod enligt erkända internationella förfaranden tillämpas bör man ge uppgifter om de nödvändiga grundläggande normerna: WHO:s riktlinjer med begreppet "vattensäkerhetsplan" ("water safety plan") och standarden EN 15975-2 (Vattenförsörjning – Säkerhet – Riktlinjer för risk- och krishantering).

Proportionalitet bör vara ledstjärnan för den riskbaserade metoden. Parametrarna bör vara lämpliga och lokalt relevanta, på grund av den extra ekonomiska och tekniska kostnaden. Det finns inga belägg för att den föreslagna förteckningen över frekvenser och parametrar kommer att leda till en högre grad av hälsoskydd.

Kommissionen inför riskbaserade analyser av avrinningsområden, produktion och distribution av dricksvatten och interna anläggningar, med utrymme för medlemsstaterna att närmare specificera detta. Fördelningen av ansvarsområden måste alltså klargöras, särskilt dricksvattenföretagens roll.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 8.1 d iv

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Andra relevanta föroreningar, exempelvis mikropulver, eller avrinningsområdesspecifika förorenande ämnen som medlemsstaterna fastställt på grundval av den översyn av konsekvenserna av mänsklig verksamhet som utförts i enlighet med artikel 5 i direktiv 2000/60/EG och den information om betydande påverkan som samlats in i enlighet med punkt 1.4 i bilaga II till det direktivet.	Andra relevanta föroreningar, exempelvis mikropulver (partiklar med högt polymerinnehåll med storlek mellan 1 nm och 5 µm), eller avrinningsområdesspecifika förorenande ämnen som medlemsstaterna fastställt på grundval av den översyn av konsekvenserna av mänsklig verksamhet som utförts i enlighet med artikel 5 i direktiv 2000/60/EG och den information om betydande påverkan som samlats in i enlighet med punkt 1.4 i bilaga II till det direktivet.

Motivering

Mikropulver är en viktig föroreningskälla som medlemsstaterna bör övervaka. Ovan föreslås en definition som används av svenska naturvårdsverket.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 8.4

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I de fall en vattenleverantör tillåts att minska kontrollfrekvensen i enlighet med punkt 2 b ska medlemsstaterna fortsätta att regelbundet kontrollera dessa parametrar i den vattenförekomst som omfattas av farobedömningen.	I de fall en vattenleverantör tillåts att minska kontrollfrekvensen i enlighet med punkt 3 b ska medlemsstaterna fortsätta att regelbundet kontrollera dessa parametrar i den vattenförekomst som omfattas av farobedömningen.

Motivering

Hänvisningen måste förtydligas: den avser punkt 3 b.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 10.1 c

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>En kontroll av om prestanda hos byggprodukter i kontakt med dricksvatten är tillräckliga i förhållande till de väsentliga egenskaper som rör det grundläggande krav för byggnadsverk som anges i punkt 3 e i bilaga I till förordning (EU) nr 305/2011.</i>	

Motivering

Det rekommenderas att inte införa denna bestämmelse. Förordning (EU) nr 305/2011 harmoniserar nämligen inte det grundläggande kravet om hygien och hälsa (punkt 3 e i bilaga I) för produkter vad gäller produkt- och provningsstandarder, och därmed inte heller prestandauppgifterna för ämnen som avges i dricksvatten, vilket gör att det inte kan åberopas som grund för att förebygga risker för människors hälsa. Se även ändringsrekommendationerna 5 och 6.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 10.2 c

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>vidta andra åtgärder, exempelvis lämpliga beredningstekniker, i samarbete med vattenleverantörerna, för att ändra vattnets beskaffenhet eller egenskaper innan det tillhandahålls i syfte att eliminera eller minska risken för att parametervärdena inte iakttas efter tillhandahållandet,</i>	

Motivering

Denna åtgärd, som innebär att vattenleverantörerna innan vattnet tillhandahålls i fastighetsinstallationer ska förändra det så att det uppfyller parametervärdena i del C i bilaga I, är inte genomförbar. I stället måste fastighetsinstallationerna tekniskt och materiellt vara uppförda och drivas på ett sådant sätt att parametervärdena enligt del C i bilaga I iakttas.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 10.2 d

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
på vederbörligt sätt informera och ge råd till konsumenterna om villkoren för konsumtion och användning av vatten och om möjliga åtgärder för att undvika att risken återuppstår,	på vederbörligt sätt informera och ge råd till konsumenterna om villkoren för konsumtion och användning av vatten och om möjliga åtgärder för att undvika att risken för bristande iakttagande återuppstår,

Motivering

Förtydligande av vilken risk det handlar om.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 12.3

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Oberoende av om parametervärdena iakttas ska medlemsstaterna säkerställa att allt tillhandahållande av dricksvatten som utgör en potentiell fara för människors hälsa förbjuds eller att vattnets användning begränsas och att övriga avhjälpande åtgärder vidtas som är nödvändiga för att skydda människors hälsa.	Oberoende av om parametervärdena iakttas ska medlemsstaterna säkerställa att allt tillhandahållande av dricksvatten som utgör en potentiell fara för människors hälsa förbjuds eller att vattnets användning begränsas och att övriga avhjälpande åtgärder vidtas som är nödvändiga för att skydda människors hälsa.
<i>Medlemsstaterna ska automatiskt betrakta varje bristande iakttagande av de minimikrav för parametervärden som anges i delarna A och B i bilaga I som en potentiell fara för människors hälsa.</i>	

Motivering

Det utgör överreglering att automatiskt beteckna varje bristande iakttagande av minimikravet för ett parametervärde, t.ex. en enda koliformad bakterie, turbiditet eller ett 10-procentigt överskridande av en kemisk parameter, som en potentiell fara. För det första bygger WHO:s hälsorelaterade bedömning av parametervärdena på en förebyggande hälsostrategi (se också nya skäl 16 – strykning av undantagen i artikel 9 i direktiv 98/83/EG) och inte på en omedelbar potentiell fara. Här finns det en motsägelse i förhållande till WHO. För det andra är t.ex. koliformade bakterier och även turbiditet indikatorer på möjliga föroreningar på grund av dekantering. Man bör betänka att varje bristande iakttagande av parametervärden är kopplat till krav på att informera konsumenterna. Detta kommer högst sannolikt att leda till osäkerhet, oro och minskat förtroende för dricksvattnet bland konsumenterna och kan leda till att konsumtionen av buteljerat vatten ökar. Detta strider mot direktivets grundläggande mål. Samtidigt måste man också betänka att det i det enskilda fallet inte alltid är möjligt att genomföra omedelbara åtgärder, t.ex. på grund av de tekniska förhållandena. (Se ändringsrekommendation 17 om att återinföra artikel 9 "Undantag" i direktiv 98/83/EG.)

Ändringsrekommendation 17

Ny artikel "Undantag" efter artikel 12

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	Artikel xx – Undantag (artikel 9 i direktiv 98/83/EG) 1. Medlemsstaterna får meddela föreskrifter om undantag från de parametervärden som framgår av bilaga I, del B, eller som fastställs i enlighet med artikel 5.2, upp till ett högsta värde som de själva bestämmer, förutsatt att inget undantag utgör en potentiell fara för människors hälsa och förutsatt att dricksvattenförsörjningen inom det berörda området i annat fall inte kan upprätthållas genom några andra rimliga medel. Undantagen ska begränsas till en tid som ska vara så kort som möjligt och som inte får vara längre än tre år, och vid utgången av denna tid ska en översyn göras för att konstatera huruvida tillräckliga framsteg har gjorts. När en medlemsstat avser att tillåta ett andra undantag ska den till kommissionen översända resultatet av översynen, åtföljt av skälen för sitt beslut rörande det andra undantaget. Ett sådant andra undantag får inte avse längre tid än tre år. 2. Om synnerliga skäl föreligger kan en medlemsstat hos kommissionen begära ett tredje undantag för en period på högst tre år. Kommissionen ska fatta beslut om varje sådan begäran inom tre månader. 3. Beslut om undantag enligt punkterna 1 och 2 ska innehålla följande uppgifter: a) Skälet till undantaget. b) Den berörda parametern, tidigare relevanta analysresultat och det högsta tillåtna värdet enligt undantaget. c) Det geografiska området, den mängd vatten som tillhandahålls varje dag, den berörda befolkningen och om det finns något relevant livsmedelsproducerande företag som påverkas. d) En lämplig kontrollplan, med tätare kontroller när det är nödvändigt. e) En sammanfattning av planen för nödvändiga åtgärder för att avhjälpa brister, inbegripet en tidtabell för arbetet och en uppskattning av kostnaderna samt bestämmelser om hur översyn ska ske.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>f) Under hur lång tid undantaget måste tillåtas.</i> <i>4. Om de behöriga myndigheterna anser det förhållande att parametervärdet inte iakttas vara av ringa betydelse och att åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 12.2 kan avhjälpa problemet inom högst 30 dagar, behöver kraven i punkt 3 inte tillämpas.</i> <i>I sådana fall ska de behöriga myndigheterna eller andra relevanta organ fastställa endast det högsta tillåtna värdet för den berörda parametern och den tid som medges för att rätta till problemet.</i> <i>5. Punkt 4 får inte längre utnyttjas om ett och samma parametervärde för en viss vattentäkt inte har iakttagits under sammanlagt mer än 30 dagar under de föregående tolv månaderna.</i> <i>6. De medlemsstater som utnyttjar undantagen enligt denna artikel ska säkerställa att den befolkning som påverkas av ett sådant undantag omedelbart och på lämpligt sätt informeras om undantaget och om de villkor som gäller för det. Medlemsstaterna ska dessutom säkerställa att råd i de fall då det är nödvändigt ges till de särskilda befolkningsgrupper för vilka undantaget kan komma att innebära en särskild risk.</i> <i>Dessa skyldigheter gäller inte de fall som beskrivs i punkt 4, om inte de behöriga myndigheterna beslutar något annat.</i> <i>7. Bortsett från de undantag som meddelas i enlighet med punkt 4 ska medlemsstaterna inom två månader informera kommissionen om sådana undantag som avser en daglig vattenproduktion som överstiger 500 m³ i genomsnitt eller berör minst 5 000 personer, och samtidigt bifoga de uppgifter som anges i punkt 3.</i> <i>8. Bestämmelserna i denna artikel gäller inte för dricksvatten som utbjuds till försäljning i flaskor eller behållare.</i>

Motivering

Om det faktum att ett parametervärde inte iakttas inte medför någon potentiell fara för hälsan rekommenderas det att den hittillsvarande ordningen i artikel 9 i direktiv 98/83/EG om undantag ska återinföras. Varje bristande iakttagande utgör nämligen inte en omedelbar potentiell fara för hälsan, och WHO:s hälsorelaterade bedömning av parametervärdena bygger på en förebyggande hälsostrategi (se också nya skäl 16 – strykning av undantagen i artikel 9 i direktiv 98/83/EG).

Ändringsrekommendation 18

Artikel 13

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Tillgång till dricksvatten 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att förbättra allas tillgång till dricksvatten och främja dess användning inom det egna territoriet. Detta ska omfatta samtliga följande åtgärder: a) Identifiera människor som inte har tillgång till dricksvatten och orsaken till detta (t.ex. att de tillhör en utsatt och marginaliserad grupp), bedöma möjligheterna att förbättra tillgången för dessa människor och att informera dem om möjligheterna att anslutas till distributionsnätet eller om alternativa sätt att få tillgång till dricksvatten. b) Upprätta och underhålla utomhus- och inomhusutrustning för fri tillgång till dricksvatten på offentliga platser. c) Främja dricksvatten genom att i) inleda kampanjer för att informera allmänheten om dricksvattnets kvalitet, ii) uppmuntra tillhandahållande av dricksvatten inom förvaltningar och i offentliga byggnader, iii) främja fritt tillhandahållande av dricksvatten i restauranger, personalmatsalar och cateringtjänster.	Tillgång till dricksvatten 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att förbättra allas tillgång till dricksvatten och främja dess användning inom det egna territoriet. Med hänsyn tagen till landsbygds- och ösamhällens avlägsna läge ska detta omfatta samtliga följande åtgärder: a) Identifiera människor som inte har tillgång till dricksvatten och orsaken till detta (t.ex. att de tillhör en utsatt och marginaliserad grupp), bedöma möjligheterna att förbättra tillgången för dessa människor och att informera dem om möjligheterna att anslutas till distributionsnätet eller om alternativa sätt att få tillgång till dricksvatten. b) Upprätta och underhålla utomhus- och inomhusutrustning för fri tillgång till dricksvatten på offentliga platser, och då installera särskilda anläggningar för att förebygga slöseri. c) Främja dricksvatten genom att i) inleda kampanjer för att informera allmänheten om dricksvattnets kvalitet, ii) uppmuntra tillhandahållande av dricksvatten inom förvaltningar och i offentliga byggnader, iii) främja fritt tillhandahållande av dricksvatten i restauranger, personalmatsalar och cateringtjänster.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. På grundval av den information som samlas in enligt punkt 1 a ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa tillgång till dricksvatten för utsatta och marginaliserade grupper. Om dessa grupper inte har tillgång till dricksvatten ska medlemsstaterna utan dröjsmål underrätta dem om kvaliteten på det vatten de använder och om alla åtgärder som kan vidtas för att undvika skadliga effekter på människors hälsa till följd av förorening av vattnet.	2. På grundval av den information som samlas in enligt punkt 1 a ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder tillsammans med berörda offentliga myndigheter på regional och lokal nivå för att säkerställa tillgång till dricksvatten för utsatta och marginaliserade grupper. Möjligheten att ge lokala myndigheter inflytande över åtgärder för att säkerställa tillgången till vatten ska särskilt beaktas. Även enskilt vatten ska kunna användas, under förutsättning att det kontrollerats och uppfyller kvalitetskraven. Om dessa grupper inte har tillgång till dricksvatten ska medlemsstaterna utan dröjsmål underrätta dem om kvaliteten på det vatten de använder och om alla åtgärder som kan vidtas för att undvika skadliga effekter på människors hälsa till följd av förorening av vattnet.

Motivering

Tillgången till dricksvatten utgör i sig en tjänst av allmänt intresse. I många medlemsstater är kommunerna enligt lag ansvariga för att förse befolkningen med tillräckligt med dricksvatten. Om det uppstår en fråga om kvaliteten på dricksvattnet och tillgången till dricksvatten bör det stå medlemsstaterna fritt att granska problemet på eget initiativ. Man bör dock hantera sådana ytterligare hinder som identifierats av vissa lokala och regionala myndigheter samt de därmed sammanhängande finansiella konsekvenserna i samarbete med dessa myndigheter för att ge utsatta befolkningsgrupper en rättvisare tillgång till vatten.

Ändringsrekommendation 19

Bilaga I del B – Parameter: Pesticider – Anmärkningar

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
”Pesticider” avser — organiska insekticider, — organiska herbicider, — organiska fungicider, — organiska nematocider, — organiska akaricider, — organiska algicider, — organiska rodenticider, — organiska slembekämpningsmedel, — likartade produkter (bland annat tillväxtreglerande medel) och deras relevanta metaboliter enligt definitionen i artikel 3.32 i förordning (EG) nr 1107/2009.	”Pesticider” avser — organiska insekticider, — organiska herbicider, — organiska fungicider, — organiska nematocider, — organiska akaricider, — organiska algicider, — organiska rodenticider, — organiska slembekämpningsmedel, — likartade produkter (bland annat tillväxtreglerande medel) och deras relevanta metaboliter enligt definitionen i artikel 3.32 i förordning (EG) nr 1107/2009.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Detta parametervärde gäller för varje enskild pesticid.	Detta parametervärde gäller för varje enskild pesticid.

Motivering

I förordning (EG) nr 1107/2009 regleras "relevanta" metaboliter, och även den engelska versionen av förslaget till bilaga till dricksvattendirektivet av den 1 februari 2018 lyder "[...] and their relevant metabolites [...]". Därför bör den tyska översättningen ändras från "entsprechenden" till "relevanten". [Ö.a.: Den föreslagna ändringen påverkar inte den svenska texten.]

Ändringsrekommendation 20

Ny bilaga I del D

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	Del D – Indikatorparametrar [Infoga tabellen i del C i bilaga I till direktiv 98/83/EG]

Motivering

Indikatorparametrarna i del C i bilaga I till direktiv 98/83/EG stryks i förslaget till direktiv med motiveringen att de inte har någon relevans för hälsan. Lukt och smak bör dock betraktas som hygienkrav för kvaliteten på vattnet och påverkar acceptansen för kranvatten. Andra indikatorparametrar är anläggningsspecifika och tekniska till sin natur: t.ex. krävs järn, mangan och turbiditet med hänsyn till korrosionen samt TOC- och pH-värdena med hänsyn till användningen av desinfektionsmedel. Det rekommenderas att indikatorparametrarna ska återinföras som tabell i del D i bilaga I. Som en följdändring bör indikatorparametrarna beaktas i tabell 1 i del B i bilaga III vad gäller metodkriterier.

Ändringsrekommendation 21

Förslag till ändringar i följande kommissionsdokument: COM(2017) 753 final – del 1

Artikel 14

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Information till allmänheten	Information till allmänheten
1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillräcklig och aktuell information om kvaliteten på dricksvatten finns tillgänglig på nätet för alla försörjda personer, i enlighet med bilaga IV.	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillräcklig och aktuell information om kvaliteten på dricksvatten finns tillgänglig på nätet för alla försörjda personer, i enlighet med bilaga IV.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla försörjda personer regelbundet och minst en gång om året, och i lämpligaste form (t.ex. på fakturan eller via smarta appar) utan att behöva begära det, får följande information: a) Information om kostnadsstrukturen för den avgift som tas ut per kubikmeter dricksvatten, inbegripet fasta och rörliga kostnader, med uppgift om kostnaderna för åtminstone följande delar: i) Åtgärder som vidtagits av vattenleverantörer för farobedömningen enligt artikel 8.5. ii) Beredning och distribution av dricksvatten. iii) Uppsamling och rening av avloppsvatten. iv) Åtgärder som vidtagits enligt artikel 13, om sådana åtgärder har vidtagits av vattenleverantörer. b) Priset på tillhandahållet dricksvatten per liter och kubikmeter. c) Den volym som förbrukats av hushållet, minst en gång per år eller faktureringsperiod, samt årsförbrukningens utvecklingstrend. d) Hushållets årliga vattenförbrukning jämfört med genomsnittlig förbrukning för hushåll i samma kategori. e) En länk till en webbplats med den information som anges i bilaga IV. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer format och presentationssätt för den information som ska lämnas enligt första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.2. 3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG.	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla försörjda personer regelbundet och minst en gång om året, och i lämpligaste form (t.ex. på fakturan eller via smarta appar) utan att behöva begära det, får följande information: a) Information om kostnadsstrukturen för den avgift som tas ut per kubikmeter dricksvatten, inbegripet fasta och rörliga kostnader. b) Priset på tillhandahållet dricksvatten per liter och kubikmeter. c) Den volym som förbrukats av hushållet, minst en gång per år eller faktureringsperiod, samt årsförbrukningens utvecklingstrend. d) Hushållets årliga vattenförbrukning jämfört med genomsnittlig förbrukning för hushåll i samma kategori. e) En länk till en webbplats med den information som anges i bilaga IV. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer format och presentationssätt för den information som ska lämnas enligt första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.2. 3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG.

Motivering

Kraven i artikel 14 är för långtgående. Information till hushållen ska fokusera på dricksvattnets kvalitet. Delar som inte berör dricksvattenkvalitet (avloppsvatten, sekretesskyddade handlingar om behandlingssteg osv.) ska inte tas med.

Ändringsrekommendation 22

Förslag till ändringar i följande kommissionsdokument: COM(2017) 753 final – del 1

Bilaga IV

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
INFORMATION TILL ALLMÄNHETEN SOM SKA TILLHANDAHÅLLAS PÅ NÄTET Följande information ska finnas tillgänglig för konsumenter på nätet på ett användarvänligt och lämpligt sätt: (1) Identifiering av den relevanta vattenleverantören. (2) De senaste kontrollresultaten för parametrar förtecknade i delarna A och B i bilaga I, inklusive provtagningsfrekvens och provtagningspunkternas läge, avseende det område som är av intresse för den försörjda personen, tillsammans med de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5. Kontrollresultaten får inte vara äldre än a) en månad för mycket stora vattenleverantörer, b) sex månader för stora vattenleverantörer, c) ett år för små vattenleverantörer. (3) Vid överskridande av de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5, information om den potentiella faran för människors hälsa och åtföljande råd avseende hälsa och förbrukning eller en länk som ger tillgång till sådan information. (4) En sammanfattning av den relevanta försörjningsriskbedömningen. (5) Information om följande indikatorparametrar och deras parametervärden: a) Färg. b) pH (vätejonkoncentration).	INFORMATION TILL ALLMÄNHETEN SOM SKA TILLHANDAHÅLLAS PÅ NÄTET Följande information ska finnas tillgänglig för konsumenter på nätet på ett användarvänligt och lämpligt sätt: (1) Identifiering av den relevanta vattenleverantören. (2) De senaste kontrollresultaten för parametrar förtecknade i delarna A och B i bilaga I, inklusive provtagningsfrekvens och provtagningspunkternas läge, avseende det område som är av intresse för den försörjda personen, tillsammans med de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5. Kontrollresultaten får inte vara äldre än a) en månad för mycket stora vattenleverantörer, b) sex månader för stora vattenleverantörer, c) ett år för små vattenleverantörer. (3) Vid överskridande av de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5, information om den potentiella faran för människors hälsa och åtföljande råd avseende hälsa och förbrukning eller en länk som ger tillgång till sådan information. (4) En sammanfattning av den relevanta försörjningsriskbedömningen. (5) Information om följande indikatorparametrar och deras parametervärden: a) Färg. b) pH (vätejonkoncentration).

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
c) Konduktivitet.	c) Konduktivitet.
d) Järn.	d) Järn.
e) Mangan.	e) Mangan.
f) Lukt.	f) Lukt.
g) Smak.	g) Smak.
h) Hårdhet.	h) Hårdhet.
i) Mineraler, anjoner/kationer, lösta i vatten:	i) Mineraler, anjoner/kationer, lösta i vatten:
— Borat BO_3^-	— Borat BO_3^-
— Karbonat CO_3^{2-}	— Karbonat CO_3^{2-}
— Klorid Cl^-	— Klorid Cl^-
— Fluorid F^-	— Fluorid F^-
— Vätekarbonat HCO_3^-	— Vätekarbonat HCO_3^-
— Nitrat NO_3^-	— Nitrat NO_3^-
— Nitrit NO_2^-	— Nitrit NO_2^-
— Fosfat PO_4^{3-}	— Fosfat PO_4^{3-}
— Silikat SiO_2	— Silikat SiO_2
— Sulfat SO_4^{2-}	— Sulfat SO_4^{2-}
— Sulfid S_2^-	— Sulfid S_2^-
— Aluminium Al	— Aluminium Al
— Ammonium NH_4^+	— Ammonium NH_4^+
— Kalcium Ca	— Kalcium Ca
— Magnesium Mg	— Magnesium Mg
— Kalium K	— Kalium K
— Natrium Na	— Natrium Na
Dessa parametervärden och andra icke-joniserade föreningar och spårelement får visas med ett referensvärde och/eller en förklaring.	Dessa parametervärden och andra icke-joniserade föreningar och spårelement får visas med ett referensvärde och/eller en förklaring.
(6) Rådgivning till konsumenter, inbegripet om hur man kan minska vattenförbrukningen.	(6) Rådgivning till konsumenter, inbegripet om hur man kan minska vattenförbrukningen.
(7) För mycket stora vattenleverantörer, årlig information om	(7) För mycket stora vattenleverantörer, årlig information om
a) Vattensystemets övergripande effektivitetsprestanda, inklusive läckagenivåer och energiförbrukning per kubikmeter levererat vatten.	a) Information om vattenleverantörens förvaltning och styrning, inklusive styrelsens sammansättning.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
b) Information om vattenleverantörens förvaltning och styrning, inklusive styrelsens sammansättning. c) Levererad vattenkvantitet per år och trender. d) Information om kostnadsstrukturen för den avgift som tas ut av konsumenterna per kubikmeter vatten, inklusive fasta och rörliga kostnader, med uppgift om kostnader för åtminstone energianvändning per kubikmeter levererat vatten, åtgärder som vidtagits av vattenleverantörer för farobedömningen i enlighet med artikel 8.4, beredning och distribution av dricksvatten samt uppsamling och rening av avloppsvatten, och om kostnader för åtgärder i enlighet med artikel 13 i de fall sådana åtgärder har vidtagits av vattenleverantörerna. e) Det investeringsbelopp som leverantören anser vara nödvändigt för att säkerställa finansiell hållbarhet för tillhandahållandet av vattentjänster (inbegripet underhåll av infrastruktur) och det investeringsbelopp som faktiskt tas emot eller hålls inne. f) <i>Typer av beredning och desinfektion av vatten som tillämpas.</i> g) <i>Sammanfattning och statistik avseende konsumentklagomål, och avseende huruvida tillräckliga åtgärder för att lösa problem vidtas i rätt tid.</i> (8) Tillgång till tidigare data för information enligt punkterna 2 och 3, upp till 10 år bakåt i tiden, på begäran.	b) Levererad vattenkvantitet per år och trender. c) Information om kostnadsstrukturen för den avgift som tas ut av konsumenterna per kubikmeter vatten, inklusive fasta och rörliga kostnader, med uppgift om kostnader för åtminstone energianvändning per kubikmeter levererat vatten. d) Det investeringsbelopp som leverantören anser vara nödvändigt för att säkerställa finansiell hållbarhet för tillhandahållandet av vattentjänster (inbegripet underhåll av infrastruktur) och det investeringsbelopp som faktiskt tas emot eller hålls inne. (8) Tillgång till tidigare data för information enligt punkterna 2 och 3, upp till 10 år bakåt i tiden, på begäran.

Motivering

Kraven i artikel 14 på mycket stora leverantörer om årlig information till konsumenten måste omfatta uppgifter om såväl kvalitetskraven på dricksvatten som transparent information om leveransvolym och därmed förknippade kostnadsstrukturer. Detta måste även omfatta information om investeringskostnader i samband med säkerställandet av vattentjänster, eftersom dessa kostnader påverkar konsumentkostnaderna. Andra krav på information är inte direkt relaterade till vattentjänster för konsumenterna. Ytterligare information som avser kritiska infrastrukturområden som rör allmän säkerhet bör beaktas på lämpligt sätt. Information om vattenförsörjningstjänster som inte är direkt relaterad till vattenkvalitet och -kvantitet eller de nödvändiga kostnadsstrukturerna bör inte tillhandahållas konsumenterna. Uppgifter om behandling av avloppsvatten kan inte helt likställas med dricksvattenkonsumtionen, vilket skulle leda till felinformation och konsumentfrågor. Tillhandahållande av information som anses beröra kritisk infrastruktur i allmänhet och samhällets funktionsduglighet bör inte offentliggöras, för att undvika negativa effekter för denna infrastruktur.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens förslag till omarbetning av rådets direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten, för att med beaktande av nya vetenskapliga och tekniska rön se till att konsumenterna i EU-medlemsstaterna får dricksvatten av hög kvalitet.
2. Kommittén stöder kommissionens mål att skydda kvaliteten på dricksvattnet så att det inte får skadliga effekter på människors hälsa, med hjälp av kontroller och genom att upprätthålla de minimikrav i direktivet som måste iakttas. Den lokala och regionala nivån i medlemsstaterna har genom sina kontroll- och försiktighetsåtgärder samt avhjälpan åtgärder en viktig roll att spela för att den höga kvalitet på dricksvattnet som krävs enligt direktivet ska kunna uppnås och upprätthållas.
3. ReK välkomnar särskilt kommissionens förslag som svar på det europeiska medborgarinitiativet "Right to Water", som syftar till att garantera allmän tillgång till rent och hälsosamt dricksvatten som en väsentlig offentlig tjänst, med särskilda åtgärder för att förbättra denna tillgång för utsatta och marginaliserade grupper.
4. För en hållbar dricksvattenförsörjning krävs det minimikrav för väsentliga och förebyggande hälsorelaterade minimikvalitetsnormer och parametervärden. De är nämligen avgörande för minimimålen för de miljökvalitetsnormer som är nödvändiga enligt principen om att förorenaren betalar och försiktighetsprincipen. Med hänsyn till konsumenterna är åtgärder som i enlighet med målen för EU:s miljöpolitik (artikel 191.2 i EUF-fördraget) och i synnerhet det gällande vattenramdirektivet i första hand säkerställer att yt- och grundvattnet hålls rent det första viktiga steget, som vid behov måste kompletteras med "end-of-pipe"-åtgärder.
5. Kommittén förespråkar en nära koppling mellan kvaliteten på dricksvattenresurserna och kraven i vattenramdirektivet, särskilt artikel 7. I detta sammanhang spelar i medlemsstaterna samarbetet på lokal och regional nivå mellan myndigheter och vattenleverantörer en viktig roll, som måste stödjas, för att kartlägga de risker som uppstår till följd av utnyttjandet av dricksvattenresurserna, förebygga dem vid källan och motverka dem genom att vidta åtgärder. Detta bör rekommenderas med tanke på målet om en hållbar och hög dricksvattenkvalitet för konsumenterna på grundval av försiktighetsprincipen. Kommissionen inför riskbaserade analyser av avrinningsområden, produktion och distribution av dricksvatten och interna anläggningar, med utrymme för medlemsstaterna att närmare specificera detta. Fördelningen av ansvarsområden måste alltså klargöras, särskilt dricksvattenföretagens roll. Detta bör företrädesvis göras på medlemsstatsnivå, så att ordentlig hänsyn tas till nationella rättsliga ramar och subsidiaritetsprincipen.
6. Kommittén håller med kommissionen om att man för att säkerställa en hög kvalitet på dricksvattnet måste göra den riskbaserade metoden för att förebygga skadliga effekter mer heltäckande och effektiv jämfört med dricksvattendirektivet 98/83/EG. Som huvudinstrument för vattenförsörjningen fastställs WHO-begreppet "vattensäkerhetsplan" samt de allmänna principerna i standarden EN 15975-2 med rätta som grunden för en farobedömning av vattenförekomsterna, en försörjningsriskbedömning utförd av vattenleverantören samt en riskbedömning av fastighetsinstallationer. Riskbedömning och riskhantering gör att man kan förvänta sig en effektivare dricksvattenförsörjning beroende på de lokala och regionala förhållandena och därmed att en hög kvalitet på dricksvattnet för konsumenterna säkerställs. Medlemsstaterna måste framför allt på regional och lokal nivå säkerställa kvaliteten på dricksvattnet för konsumenterna. Det är viktigt att en riskbaserad metod utformas efter nationella förutsättningar.
7. Kommittén konstaterar att höga miljöstandarder och hållbar markförvaltning är avgörande faktorer för vattenmiljön och kvaliteten på dricksvatten. I detta avseende bör alla myndighetsnivåer fortsätta att stödja verksamhet med anknytning till sanering av mark och bekämpning av diffusa föroreningar särskilt inom jord- och skogsbruket.

8. För att kunna kontrollera kvaliteten på alla material och kemikalier som kommer i kontakt med dricksvattnet – t.ex. ledningar i distributionsnätet eller pulveriserat kol som används vid rening – krävs ett regelverk med hälso- och hygienkriterier. Eftersom det inte finns något europeiskt regelverk skiljer sig kraven åt mellan medlemsstaterna. Förslaget till direktiv erbjuder ingen lösning på den bristande harmoniseringen av denna lagstiftning. Kommittén anser att det är viktigt att en testram ingår i dricksvattendirektivet för att garantera kvaliteten på produkter och material som kommer i kontakt med dricksvatten, i syfte att skydda dricksvattenkvaliteten.

9. Det är mycket viktigt med analyser av och tillhandahållande av information om framsteg och framgångar i fråga om faro- och riskbedömningar och åtgärder inriktade på orsakerna. De efterföljande rapporterna om dricksvattnet och konsumentinformationen måste vara målinriktade och ändamålsenliga och den anpassning av rapporteringskraven till de nya kraven i direktivet som kommissionen planerar måste utformas i enlighet med detta. Man måste tydliggöra att allt dricksvatten måste uppfylla minimikvalitetsnormer för dricksvattnet enligt direktivets krav samt att den information som lämnas enligt detta därför inte får leda till konkurrens mellan vattenleverantörer eftersom konsumenterna i många fall inte kan välja mellan olika leverantörer. Vatten är en kollektiv nytta och får inte konkurrensutsättas.

10. Kommissionen föreslår att konsumentinformationen även ska omfatta uppgifter som inte berör dricksvattenkvaliteten, såsom tullar, läckageförluster och organisation. Kommittén anser att detta inte hör hemma i dricksvattendirektivet, som är inriktat på vattenkvalitet och skyddet av folkhälsan. Medlemsstaterna måste ha möjlighet att fylla i information i andra frågor själva. Information om kvaliteten på dricksvatten ska – som nu är fallet – delas via dricksvattenföretagens webbplatser, så att man ser till att informationen är aktuell och relevant för det specifika leveransområdet. Informationen till konsumenterna bör därför fokusera på vattenkvalitet och skyddet av folkhälsan.

11. Kommittén konstaterar med oro att en färsk studie ⁽¹⁾ visat att mer än 70 % av de kranvattenprover som samlades in i Europa och mer än 80 % av dem som samlades in globalt testade positivt för förekomsten av mikroplast, och vi instämmer i uppmaningen till kommissionen om att överväga ett förbud mot mikroplast som avsiktligt tillsätts i produkter och för vilken det finns fungerande alternativ ⁽²⁾.

12. Kommittén ställer sig bakom kommissionens mål att förbättra tillgången till dricksvatten för hela befolkningen i EU och överlåta åt medlemsstaterna att sörja för detta. Tillgången till dricksvatten utgör en grundläggande tjänst av allmänt intresse. Medan konkurrens i vattennätet är omöjlig av naturvetenskapliga och tekniska skäl, är konkurrens om vattennätet utesluten även av etiska skäl.

13. Eftersom avsikten i grunden är att ålägga medlemsstaterna att vidta åtgärder för att möjliggöra fri tillgång till och användning av dricksvatten och tillhandahålla det på alla offentliga platser samt för att trygga utsatta och marginaliserade gruppers tillgång till dricksvatten, kan frågan om efterlevnaden av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna uppstå i vissa fall eller vissa länder, då målet redan har uppnåtts i tillräcklig utsträckning på nationell, regional och lokal nivå, eftersom det redan finns tillräckliga bestämmelser om detta på dessa nivåer. Därför kan man betvivla om det utöver detta finns något ytterligare behov av åtgärder på EU-nivå och om målet skulle kunna uppnås bättre på EU-nivå.

Särskilda kommentarer

14. Vattentäkter som tillhandahåller mindre än 10 m³ vatten per dag eller försörjer mindre än 50 personer omfattas inte av bestämmelserna, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet. Man måste kräva att konsumenter som får sitt vatten från sådana vattentäkter erbjuds samma dricksvattenkvalitet och samma hälsoskyddsnivå som enligt detta direktiv. För att undvika en lägre hälsoskyddsnivå uppmanas kommissionen att även reglera dessa vattentäkter på ett proportionerligt sätt och införa undantag från bestämmelserna i detta direktiv för medlemsstaterna om inga överskridanden av gränsvärdena förväntas.

⁽¹⁾ Rapport från Orb Media som bygger på studier som gjorts vid University of Minnesota och State University of New York, mars 2018.

⁽²⁾ Vi upprepar uppmaningen i det förslag till betänkande som Europaparlamentets ENVI-utskott lade fram den 27 mars 2018 (2018/2035 [INI]).

15. Rapportering och kontrollfrekvens för dricksvattenproducenter som tillhandahåller mindre än 500 m³ per dygn bör vara proportionerlig och ändamålsenlig. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att införa undantag från bestämmelser om inga överskridanden av gränsvärdena förväntas.

16. Alla storlekar på vattentäkter som nämns i direktivet bör definieras och förtecknas i artikel 2.

17. WHO:s riktlinjer för dricksvattenkvalitet bör utgöra den enhetliga grunden för hälsorelaterade bedömningen av parametervärdena. Parametervärdena bygger på tillgängliga vetenskapliga uppgifter och rön, beaktar försiktighetsprincipen och säkerställer en hög hälsoskyddsnivå så att dricksvatten kan konsumeras utan risk under ett helt liv.

18. I kommissionens förslag definieras inte begreppet "försiktighetsreferensvärden". En bedömning i förhållande till WHO:s riktlinjer för dricksvattenkvalitet är inte ordentligt motiverad, vilket kan leda till osäkerhet bland konsumenterna om kvaliteten på dricksvattnet och inverka negativt på acceptansen för kranvatten.

19. Kommittén ställer sig kritisk till att man i förslaget till direktiv fastställer lägre parametervärden än dem som WHO rekommenderar. Detta står i strid med tillvägagångssättet för andra reglerade parametrar som grundar sig på WHO:s riktlinjer. Detta skapar osäkerhet bland konsumenterna och leder till oro inte bara över de bakomliggande hälsoskyddsnivåerna, utan också över betydelsen av ett ämnes hälsorelevans. Båda dessa frågor är tämligen svåra att förklara för konsumenterna. Ett minskat konsumentförtroende kan snarare främja en högre konsumtion av buteljerat vatten i framtiden. Detta skulle stå i strid med avsikten i förslaget till direktiv.

20. Kommittén understryker att det finns en växande oro för de potentiellt skadliga effekterna av mikroplast i dricksvatten. Det behövs ytterligare forskning för att fastställa exakt vilka effekter dessa ämnen har och för att inrätta pålitliga och ändamålsenliga mätmetoder, men ReK menar att det är viktigt att ge medlemsstaterna och vattenleverantörerna möjlighet att kontrollera förekomsten av mikroplast i den mån det är möjligt, och uppmanar kommissionen att stödja relevant forskning om detta.

21. Kommittén håller inte med om att varje bristande iakttagande av parametervärdena enligt artikel 12.3 omedelbart bör bedömas som en fara. Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet är det snarare överskridandenivån som avgör om en fara för hälsan föreligger, och med hänsyn till proportionaliteten säkerställer WHO:s förebyggande hälsostrategi, genom att beakta allokeringen, att dricksvattenförsörjningen är tryggad under en begränsad tid utan nackdelar för hälsan om ett parametervärde inte iaktas. Försiktighetsprincipen är en viktig del av direktiv 98/83/EG som enligt förslaget till direktiv skulle överges i framtiden. Om ett parametervärde inte iaktas är dricksvattenleverantörerna i praktiken ofta inte i stånd vare sig att vidta sådana åtgärder som omedelbart är fullständigt verksamma eller att omedelbart tillhandahålla alternativ vattenförsörjning. Konsumenterna skulle kunna bedöma dricksvattenkvaliteten negativt, och ett minskat förtroende skulle kunna leda till att konsumtionen av buteljerat vatten ökar. Detta skulle stå i strid med avsikten i förslaget till direktiv. Kommissionen uppmanas därför att återinföra den hittillsvarande artikel 9 "Undantag" i direktiv 98/83/EG.

22. Med tanke på avsaknaden av europeiska och nationella krav på övervakning av asbest i dricksvatten bör indikatorparametrarna i bilaga I övertas i enlighet med principen om förebyggande hälsoskydd. I bilagan finns nämligen anläggningsspecifika och tekniska parametrar och parametervärden som förhindrar att asbestfibrer frisätts på grund av vatten med korrosiv verkan. Man bör även införa incitament för att ersätta asbestcimentrör med något annat lämpligt material med tanke på problemet med jordskred till följd av seismisk aktivitet eller andra händelser.

23. Kommittén ställer sig inte bakom kommissionens förslag om att stryka indikatorparametrarna ur bilaga I, och uppmanar kommissionen att återinföra indikatorparametrarna i del C i bilaga I till direktiv 98/83/EG i bilaga I till förslaget med parametervärden. Indikatorparametrarna tillhandahåller hygienkrav på dricksvattenkvaliteten beträffande lukt, smak och beredningsförfaranden. Om ett indikatorparametervärde inte iaktas, påverkar detta vattenkvaliteten och konsumenternas acceptans, vilket i sin tur kan leda till att konsumtionen av buteljerat vatten ökar. Detta skulle stå i strid med avsikten i förslaget till direktiv.

24. Kommittén ställer sig inte bakom kommissionens förslag om att i framtiden reglera kraven på material som kommer i kontakt med dricksvatten genom förordning (EU) nr 305/2011 om byggprodukter. Utöver byggprodukter kan även andra material som används avge ämnen i vattnet. Detta skulle försämra dricksvattnets kvalitet, vilket skulle sänka den höga hälsoskyddsnivån för konsumenterna. I förordning (EU) nr 305/2011 saknas nämligen för närvarande den nödvändiga harmoniseringen av det grundläggande kravet om hygien och hälsa (punkt 3 e i bilaga I) för material och produkter som kommer i kontakt med dricksvatten. Det finns för närvarande inga harmoniserade normer för provningskriterier och prestanda för hälsokrav, och prestandadeklarerationer om detta kan inte utarbetas och läggas fram just för tillverkarna. Dessutom framgår det i fråga om CE-märkta byggprodukter som släppts ut på marknaden inte om prestandadeklARATIONEN (t.ex. i fråga om mekanisk hållfasthet) också visar att det inte föreligger någon fara för människors hälsa till följd av migration av ämnen till dricksvattnet.

25. Inom ramen för dricksvattendirektivet förespråkar kommittén att alla material och produkter som kommer i kontakt med dricksvatten ska provas och regleras på grundval av kraven i dricksvattendirektivet med beaktande av minimeringsprincipen och försiktighetsprincipen. Detta garanterar att dricksvattenkvalitetens hälsoskyddsnivå inte sänks. Verifierade uppgifter om migration av ämnen från produkter till dricksvatten föreligger genom det system som fyra medlemsstater enats om (4MS) och som erbjuder en beprövad och anmäld grund för införandet av en enhetlig EU-ordning för provning och bedömning av material och produkter som kommer i kontakt med dricksvatten.

Bryssel den 16 maj 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*
